

Časopis střediska KOMPAS.

2. číslo, březen/duben 2014

Jaro je tu a s ním i další vydání našeho střediskového časopisu!

Venku se všechno zbláznilo a nic není tak, jak by mělo být. Sluníčko svítí jak na začátku června. Kočky pomalu odkvétají. Všude vykukují fialky. Ptáci řvou jak o život. A pak jdete po ulici a málem vás to odnese, jak fučí. Tímhle tempem to vypadá, že nám bude na táboře sněžít..

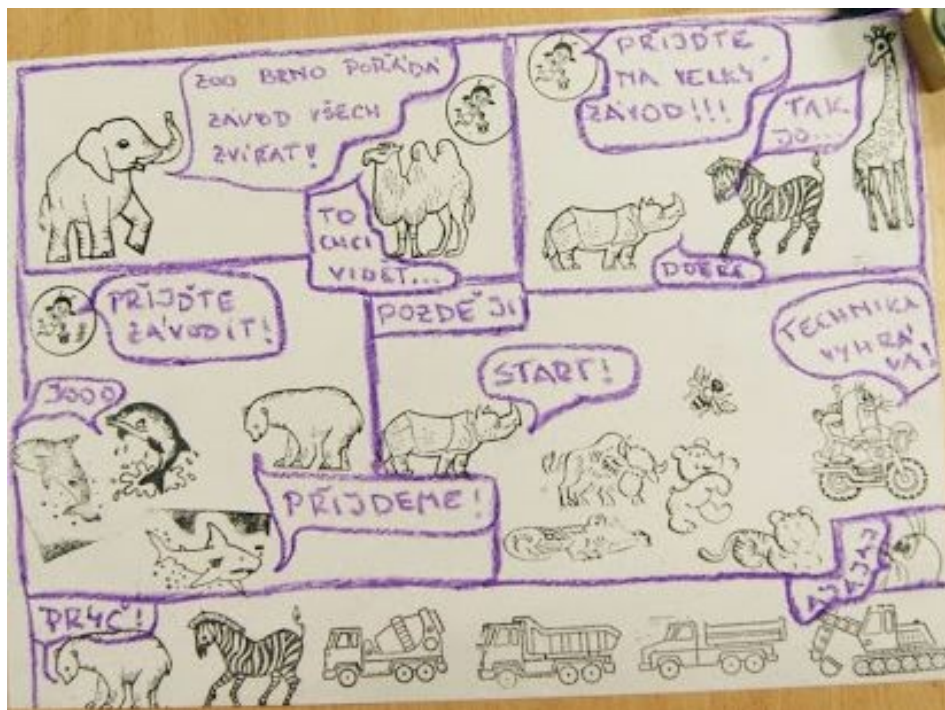
My jsme se ale nenechali zastrašit, vypátrali jsme, jaký je měsíc a přinášíme výsledky: Je půlka března!

A to mimo jiné znamená, že můžete držet v rukou (tedy spíš vidět na svých obrazovkách) již druhé vydání KOMpostu.

Je trochu inovované oproti tomu předchozímu a já velmi doufám, že se vám bude líbit.

Přeji příjemné čtení!

Za redakční tým: Jerri

Obsah:

- **komixy z Rukodělek**
- všude
- **kroniky**
- str. 2 - 7
- **recenze**
- str. 8 - 10
- **pro chytré hlavy**
- str. 11 - 12
- **typy a návody**
- str. 12 - 13
- **významné dny**
- str. 14
- **rozhovor s Honzou a Jojem**
- od str. 15 - 20
- **malé PŘEKVÁPKO**
- str. 21 - 22

KRONIKY

Vánočník Niky

Kdy: 13. - 15. 12. 2013

Kde: v Tišnově

Sešli jsme se na nádraží v Krpoli. Jeli jsme vlakem do Tišnova a od tam jsme šli pěšky do školy. Položili jsme si batohy a šli jsme ven hrát hry, při nichž jsme se rozdělili na čtyři rodiny. Potom jsme šli na večeři. Po večeři jsme luštili šifry, ve kterých jsme se dozvěděli o narození Ježíška a byli jsme rozděleni do skupin.

V sobotu ráno jsme vstali a hledali kometu. Ta nám však utekla, a tak jsme se nasnídali a vydali se za ní. Došli jsme až na rozhlednu nad Tišnovem, kde jsme se nasvačili a zahráli si hry. Navíc jsme tam našli Marii, Josefa a Ježíška. Potom jsme se vrátili do školy na oběd.

Odpoledne jsme vyráběli ozdobičky na stromeček, dělali vánoční zvyky a po družinkách se střídali v pečení cukroví. Když se začalo uklízet před štědrovečerní večeří, bylo vybráno několik lidí, aby ozdobili stromeček. Ostatní mezitím všechno připravili na večeři. Jakmile bylo vše připraveno, byla štědrovečerní večeře. Po ní jsme šli všichni ke stromečku a rozdali si dárky. Když jsme se vrátili do školy, měli jsme chvíli volno a potom jsme šli spát.

V neděli ráno jsme se nasnídali, rozdělili se do skupinek a proběhl soutěžní kvíz se třemi králi. Potom šly světlušky na procházku a skautky hledaly kešky. Po obědě jsme uklidili a jeli domů. Bylo to super!

Lupínek

Další fotky z dívčího Vánočňáku zde:

<https://plus.google.com/photos/102195692776107767250/albums/5958114640059563777?banner=pwa>

Plavání Niky

Kdy: 11. 1. 2014

Kde: Wellnes Kuřim

Sraz byl na nádraží v Krpoli. Když jsme přijeli do Kuřimi, šlo se pěšky na bazén. Tam jsme se převlékli do plavek a šlo se koupat. Bylo to super! Chodili jsme na tobogán, do vířivky, do sauny... Pak se vyhlásily disciplíny: plavání na rychlost, potápění a minihříčky v dětském bazénku. Když plavání skončilo, nasvačili jsme se a po cestě na nádraží jsme celou dobu hráli hry.

Keto

Jaráky s Gruem, Mimoni a banány

Kdy: 15.2. - 22.2. 2014

Kde: Liberec

1. den - Sobota

Dnes jsme ještě nelyžovali, poněvadž jsme se teprve dopravovali na místo konání. Bylo to v Liberci, přesněji řečeno v Dolním Hanychově. Ale přesuňme se na nádraží. Právě jsme vystoupili z vlaku a rozdělili se do skupinek na kravaty, kobouky, kytky a brýle. Každá skupinka dostala šifru. Z ní jsme vyluštili, že Gru bydlí na Zemědělské 18a. Byla to skautská základna, na kterou jsme dojeli tramvají číslo 3. Nejdřív jsme se zabydleli, zvlášť kluci, holky a vedoucí. Potom přišel Gru a vyzkoušel si, jestli jsme hodni toho bydlet v jeho domě. A zjistil, že ano. A tak nám pomoci kvízů o divech světa oznámil, že „Pro naši krádež je Měsíc číslo jedna!" Pak jsme šli spát.

2. den - Neděle

Dnes už jsme lyžovali. Na sjezdovku jsme jezdili tramvají. Každý den po lyžování byly "mimoňhry". Vybírali jsme si je podle toho, jak brzo jsme vstali. Dneska byl výběr mezi deskovkama a sportíkem. Po mimoňhrách jsme šli ven a měnili jsme lízátko za věc co nejvíc podobnou zmenšovadlu. Pak jsme šli spát.

3. den - Pondělí

Zase jsme šli lyžovat a když jsme se vrátili, byly mimoňhry - výtvarno nebo procházka. Potom jsme prozkoumávali Vektorův dům. Vždycky, když jsme chtěli prozkoumat okolních devět políček, museli jsme porazit jiný tým v různých hrách - Šachy, Nim, Věž, Piškvorky nebo Tron Madness. Pak jsme šli spát.

4. den - Úterý

Ráno jsme se sbalili a šli na výlet. Když jsme přišli, vnikli jsme do Vektorova sídla, získali kód, otevřeli kufrík s jídlem, nakrmili jsme zvířátko a ukradli zmenšovadlo. Přitom jsme se museli skrývat před strážemi. Pak jsme šli spát.

5. den - Středa

Dnes jsme šli zase na svah. Mimoňhry byly deskovky nebo procházka. Potom jsme se se zmenšovadlem vydali do vesmíru. Cestou jsme museli čelit různým nástrahám a plnit úkoly. Potom jsme zmenšili Měsíc a odvezli si ho s sebou na Zem. Pak jsme šli spát.

6. den - Čtvrtek

Byli jsme opět lyžovat. Mimoňhry byly výtvarno nebo sportík. Večer jsme oslavovali krádež Měsíce v Casinu. Na konci se dražilo jídlo za vyhrané peníze. Jen tak mimochodem: každý den se soutěžilo v jedné z disciplín olympiády. Pak jsme šli spát.

7. den - Pátek

Dneska už jsme nebyli lyžovat. Dopoledne jsme byli v aquaparku a po obědě v IQparku. Bylo to super. Večer přšelo, ale my jsme stejně museli ven. Potřebovali jsme získat suroviny do antigravitačního séra, protože Měsíc se začal znovu zvětšovat a my ho potřebovali poslat zpět na oblohu. Nakonec se nám to povedlo a vrátili jsme Měsíc tam, kam patří. Pak jsme šli spát.

8. den – Sobota

Dneska jsme uklidili a jeli domů. Ve vlaku byla zpětná vazba. PAK JSME ŠLI SPÁT! :D

Topi

Na další fotky z jaráků se lze podívat na následujícím odkaze:
<https://plus.google.com/photos/102195692776107767250/albums/5985803982024079153?banner=pwa>

Rukodělky

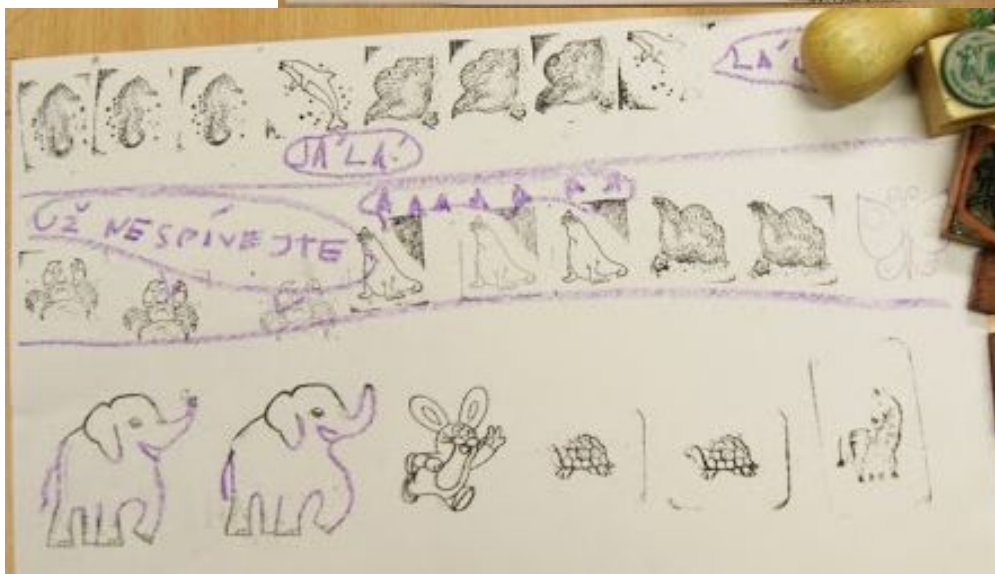
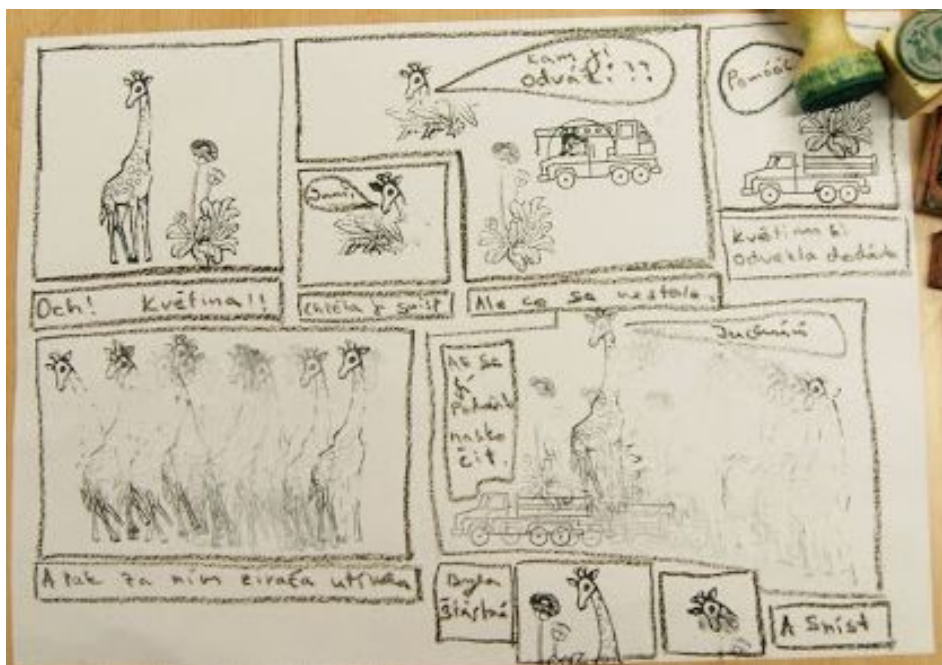
Rukodělky se letos konaly na ZŠ Herčíkova a účast byla opravdu velká. Jako každoročně byla různá stanoviště, na kterých jsme si mohli vyrobit originální, pěkné i potřebné věci a naučit se nové techniky. Mohli jsme si vyzkoušet tvořit obrázky pomocí žehličky, vrývat nejruznější ornamenty do nabarvených dřevěných destiček, skládat z lega, vyrobit svoje vlastní originální bločky a spoustu dalších zajímavých věcí. Rukodělky byly skvělé a snad se takhle podaří i další rok!

Piškot

Na fotky z Rukodělek se můžete podívat na následujícím odkaze:

<https://plus.google.com/photos/102195692776107767250/albums/5988791769434852401?banner=pwa>

Opravy nové skautské klubovny na Sychrově v Ivanovicích

Jak to všechno s klubovnou na Sychrově začalo? Myslím, že záměrem pana starosty z Ivanovic. Rozhodl se, že z konstrukce dvou stavebních buněk a ze zbytků stavebního materiálu z různých staveb se při troše píle dá udělat něco pro děti. Přidal pěkný krov a střechu ze starých poctivých tašek. Nabízel ji skautům ze Sečkovic, ale budoucí klubovna zůstala bez majitele a jednu dobu i bez podlahy. Klubovna chátrala, byla terčem sprejerů a místem, kterému bylo lepší se v noci vyhnout.

Od podzimu minulého roku Sychrov obývají na pravidelných schůzkách mladší skauti z Lynxu, družinka žlutých. Za dobu, co se snažíme ze Sychrova udělat plnohodnotnou klubovnu, se toho hodně událo. První brigádu jsme uspořádali na podzim roku 2012. Na ní jsme především dali okolí do pořádku, uklidili jsme odpadky, kterých bylo v okolí mnoho a v místech, kde se propadala podlaha, jsme ji podložili. Tou dobou klubovna neměla ještě žádná okna ani dveře. Mezi krovem se střešními taškami a prostorem klubovny byl jen z části plech, dřevo a jinak nic. Neměla okna ani dveře a bylo to spíš doupě. Další posun s klubovnou jsme začali plánovat o prázdninách minulého roku. Opět přiložil ruku k dílu starosta Ivanovic a my jsme se definitivně domluvili. Na podzim jsme se dvakrát sešli na brigádě s cílem co nejvíce klubovnu zútulnit a připravit na užívání na zimu. Nejvíce práce a zároveň té nejnáročnější bylo se stropem místnosti. Metodou "pokus omyl" jsme se naučili, jak udělat sádrokartonový strop a jak ho zateplit. V mezičase jsme také sehnali malá kamna na dřevo, ke kterým dodělal pan starosta nový komín. Nábytek a koberce se nám přes známé a jejich známé a rodiče dařilo shánět a tak hlavní překážkou pro užívání klubovny přes celý rok bylo v první řadě zateplení a izolace.

Přes práci, kterou jsme s vedoucími z Lynxu porůznu dodělávali, bylo jasné, že je třeba zapojit větší pracovní sílu, proto jsme se sešli už velmi brzy na jaře, v neděli 9.3., na další střediskové brigádě. Celkem se objevilo 15 lidí a udělalo velký kus práce. Jmenovitě musíme za organizátory (Pavla a Honzu) poděkovat Mahovi, Ifce, Lise, Chuckovi, Baronovi, Lukášovi, dvěma kamarádkám (Evě a Kátě) a z našeho oddílu Gízis, Knofle, Vojtovi, Lyře a Kořasovi. Jelikož už se blíží jaro a je už pár týdnů hezky, zaměřili jsme se také na to, jak klubovna vypadá. Posprejované a poškrábané vnitřní i venkovní stěny jsme pečlivě očistili (sloupili fólii), umyli a natřeli. Vnější stěny odstínem žluté a vnitřní bílou. Venkovní kovové konstrukce, mříže oken a rám dveří pak také bílou barvou. Důležitou úpravou, kterou jsme začali už na brigádě, je úprava podlahy. Práce na ní jsme spolu s posledními nátěry dodělávali ještě týden po brigádě a tak polovina podlahy je už připravená, vyčištěná a zatěsněná, aby neutíkalo teplo, a druhá chybí jen zatěsnit.

A co do budoucna? Bylo by skvělé, kdyby klubovna na Sychrově přitáhla více lidí nejen z Ivanovic do Lynxu (což by bylo super), ale kdyby ji mohli využívat družinky z celého střediska a kdyby celé okolí klubovny a bývalého sokolského hřiště bylo místem, kde si děti rády hrají a lidé se tím směrem rádi projdou k lesu. Proto se dále budeme věnovat podlaze a také opravíme část sádkartonového stropu, který jsme dělali jako první a do budoucna by nám mohl spadnout na hlavu. Čeká nás také „zvýšení luxusu“ klubovny opravou kadibudky, zajištění světla nebo okapů a nádrže na vodu. Jak to dopadne, to bude záležet na odhodlání a plánování organizátorů brigád, na nadšení a šikovnosti pracantů, ale také na dvou napsaných projektech a štědrosti střediskového hospodáře.

Honza

PaNikáá!

Tak aby bylo jasno! Panika je tradiční akce vedoucích oddílu Nika. Panikaříme tak dvakrát do roka a zrovna nedávno jsme se sešli, 14. – 15.3., tak čtěte, co jsme zažili:

Hned na začátku akce jsme se vydali do Stínadel, kde jsme my, Rychlé šípy, hledali ježka v kleci. Běhali jsme po Kamenné čtvrti, kde je spousta tajných uliček a zákoutí, a snažili jsme se porazit Široka, který ježka v kleci nechtěl vydat bez boje. Hlavalom jsme získali až po setmění a celí uběhání a hladoví jsme dospíchlali na večeri.

Ubytovaní jsme byli na Antonínské. Po večeri nás čekala hra, při níž jsme se potmě plížili celou školou a plnili různé výzvy. Kdo z vás třeba může říct, že udělal most ze stoje, že se dotkl pozadím stropu nebo že skutálel schody ve spacáku? My teda jo!

Druhý den dopoledne se z nás stali pavouci a tkali jsme sítě uličkami města Brna. Jedna skupinka jezdila na kolech a druhá na koloběžkách. Tkát sítě jsme mohli jen s nasazenými snovacíma bradavkami. Tým, který utkal nejkrásnější síť a pochytil nejvíc much, zvítězil.

Odpoledne jsme navštívili hasičskou stanici na Lidické. Poseděli jsme si v hasičském autě, podívali se na jejich vybavení, zkoušeli jsme si smradlavý helmy a dokonce jsme byli svědky sjíždění hasičů po proslulé železné tyči.

Už se těším, až zas příště zapa(nika)říme.

Fifi

Fotky z Paniky jsou ke shlednutí na následujícím odkaze: <https://plus.google.com/photos/10219569277610776725/0/albums/5991049861414868881?banner=pwa>

RECENZE

Sherlock Holmes: Hra stínů

Slavný detektiv se vrací

Sherlock Holmes a jeho přítel dr. Watson se vrací v novém filmu. Ale nebudou to mít lehké, jejich nepřítel totiž ovládá bezdrátovou technologii. „Na 221B Baker Street se začne zase pátrat. Tentokrát mu nebude protivníkem nikdo jiný než uznávaný, avšak vpravdě zlotřilý profesor Moriarty, který navíc, co se chytrosti a zápasnických schopností týče, za proslulým detektivem o mnoho nezaostává. O to složitějším úkolem bude zabránit mu v rozpoutání velké války, na které chce profitovat. S kolegou Watsonem je pak stopy dovedou až k půvabné věštkyni Simze, která v tomto případě také sehraje důležitou roli.“ O Sherlocku Holmesovi si mohli lidé poprvé přečíst v roce 1887 v románu *Studie v šarlatové* (A Study in Scarlet). A protože se hned první příběhy, lépe řečeno jejich hlavní hrdinové, velmi líbily a záhy zkultovněly, vytvořil autor Sir Arthur Conan Doyle celkem 4 romány a 56 povídek, ve kterých Sherlock Holmes vystupuje. Jelikož literatura a film byly vždy velmi dobrými přáteli, začal populární detektiv brzy pátrat i na plátnech kin.

Povedených akčních scén je v tomhle filmu mnoho. Například jeho šplhání po vlaku kvůli tomu, že po nich střílí průvodčí rotačním kulometem. Další povedenou scénou byl vyvedený útěk z lesa, kde je pronásleduje armáda vojáků s moderními děly. Jediné, co se mi na tomto filmu nelíbí, je to, že mu nemám co vytknout. A proto tento film vřele doporučuji všem, co mají rádi akci, drama a komedii.

Želva

Oscarová noc!

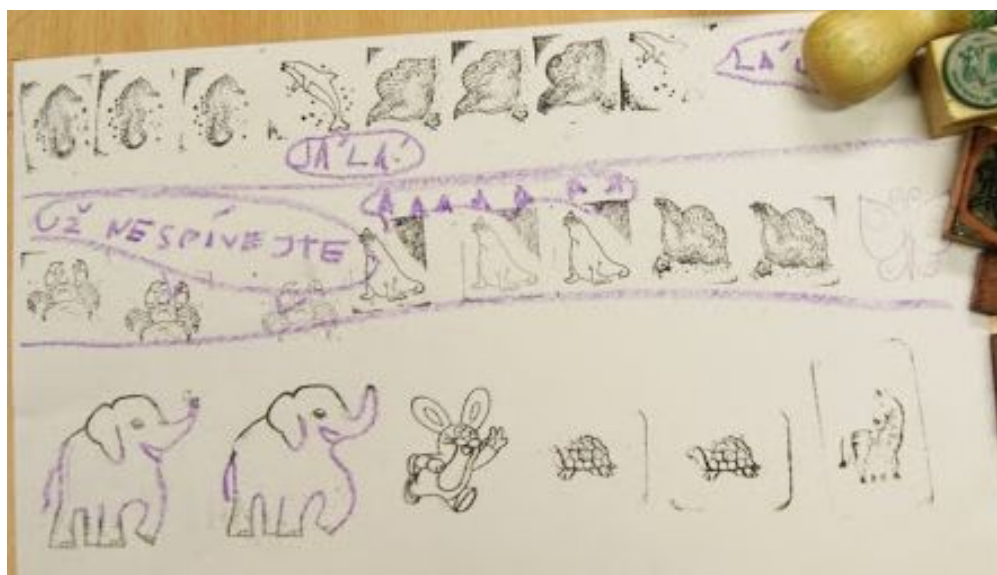
V neděli 2. března proběhlo předávání Cen Akademie, nebo jinak řečeno - zlatých sošek Oscarů. Tato cena se každoročně uděluje již od roku 1929. Přesto, že se jedná v první řadě o americkou filmovou tvorbu, cena je udělována i nejlepším cizojazyčným filmům.

Český film zvítězil pouze třikrát, v roce 1965 Obchod na korze, o dva roky později Ostře sledované vlaky a naposled v roce 1996 film Kolja. Letošní nominace ovládli filmy Špinavý trik (American Hustle) a Gravitace (Gravity). Oba jmenovaní jsou nominováni na nejlepší film spolu s Vlkem z Wall Street (The Wolf of Wall Street), který má nad výše zmíněnými převahu v hodnocení jak na ČSFD tak na IMDB. Pokud jde o samotného Vlka, přes skvělá hodnocení a umístění v žebříčcích nejlepších a nejoblíbenějších filmů mi nepřipadá jako film nijak zásadně vybočující. První místo ve filmové historii s za nejvyšší počet slova "fuck" mu přeji, ale tato 3hodinová nádhera se může honosit pouze skvělým výkonem Leonarda DiCapria, jemuž ze srdce přeji první zlatou sošku, protože si ji za letošní rok i za všechny předešlé rozhodně zaslouží. Stejně tak bych ji přála Meryl Streep za hlavní a Julii Roberts za vedlejší ženskou roli ve filmu Blízko od sebe (August: Osage County). V kategorii animovaných celovečerních filmů je mým favoritem Já, padouch 2 (Despicable Me 2). Doufám, že i vy si najdete svého favorita...

Na záznamy se můžete podívat na adrese : http://www.livestream.com/aplive?utm_source=website-home&utm_medium=promo-header&utm_campaign=aplive

Froggy

Pro chytré hlavy

Máme tu pro vás dvě nabídky na volný čas, aby jste stále jen nemuseli číst.

Než se do nich pustíte, měli by jste vědět tyto věci:

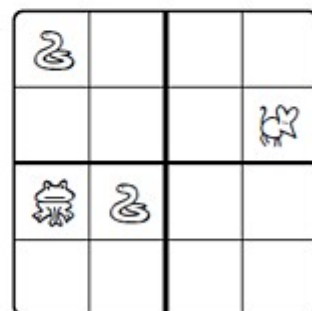
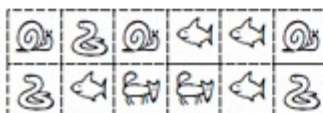
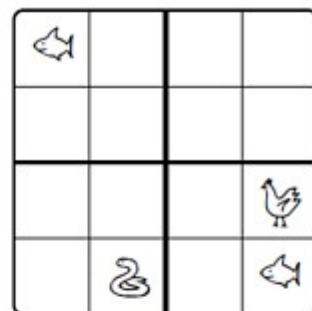
- redakční mail je: KOMpost.casopis@gmail.com
- všechny věci jsou na stránkách ke stažení v PDF, kdyby jste si je chtěli vytisknout

Obrázkové sudoku

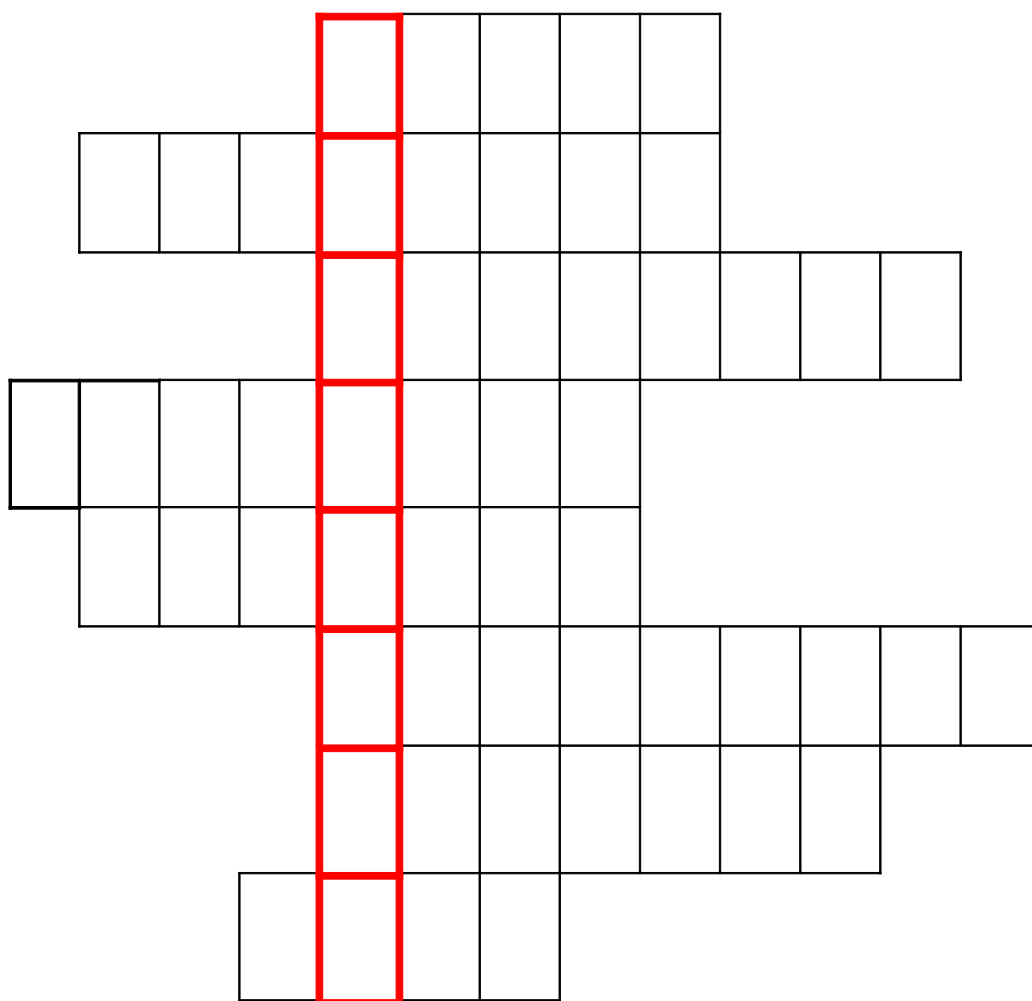
Tentokrát je vaším úkolem vyluštit toto jednoduché sudoku a napsat na redakční mail **jména 4 zvířat, která se skrývají v pravém dolním čtverci – v levém horním rohu**. A také svoje jméno.

Kdo bude první, dostane malou sladkou odměnu.

Můžete se zúčastnit také jako celá družina! Tak neváhejte a luštěte!

Velikonoční křížovka

Opět je tu jedna křížovka, která se nechala inspirovat nadcházejícím svátkem.

Pravidla platí stále stejná - pro prvního člověka, který na redakční mail pošle správnou tajenku, máme nachystanou sladkou odměnu.

1. První zmínka o velikonocích (křesťanských) se nachází v listech apoštola
2. Chlapci od děvčat po vymrskávání nejčastěji dostávají vajíčko
3. Nástroj na vymrskání
4. Odpovědi na otázku číslo 2 se také jinak říká
5. Jeden ze symbolů velikonoc (a také příjmení jednoho z vedoucích Orionu)
6. Událost, kvůli níž se velikonoce slaví
7. Příjmení osoby, díky které se velikonoce slaví
8. Křesťanské velikonoce jsou vzhledem časové blízkosti spojeny s pohanskými oslavami -> díky tomu mají takovou podobu, jakou mají dnes

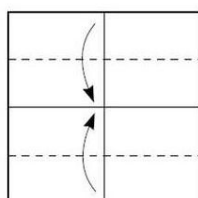
Tipy a návody

Pro tuto rubriku platí stejné věci jako pro předchozí :-)

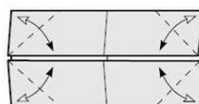
Králík - origami

Pokud si chcete poskládat krásného malého králíčka a udělat tak sobě nebo někomu jinému radost, je zde jednoduchý návod, jak na to:

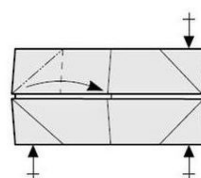
Pokud se vám podaří králíka poskládat, můžete nám jeho fotku poslat opět na redakční mail a ten nejkrásnější bude opět nějak ohodnocen.

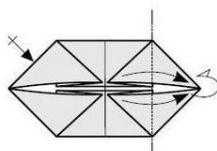
1) Přeložit k ose.

2) Složit a rozložit.

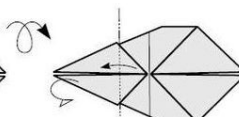
3) Rozevřít ke středu. Zopakovat pro zbylé rohy.

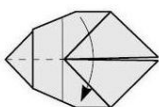
4) Přelnout dozadu, zopakovat vlevo.

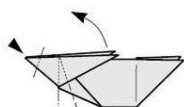
5) Přeložit ke středu. Otočit skládanku.

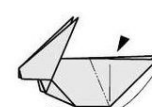
6) Přelnout dozadu.

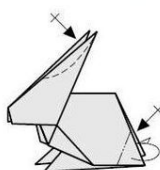
7) Přeložit podélně.

8) Promáčkнуть čumáček a harmonikovým skladem zformovat hlavu.

9) Nohy přelnout dovnitř (reverse fold).

10) Rozevřít uši, dotvarovat zadeček.

11) Hotový králík.

Jak uplést mrskačku

Zdravím vás, milí čtenáři ☺. V dnešním díle naší rubriky se budeme věnovat blízcím se Velikonocím a tudíž se naučíme plést pro muže nepostradatelný nástroj pro tyto dny – mrskačku :) (děvčata prominou, příští díl naší rubriky bude zase genderově vyvážený ;)).

Budeme potřebovat:

9 mladých, nejlépe vrbových proutků na samotnou mrskačku

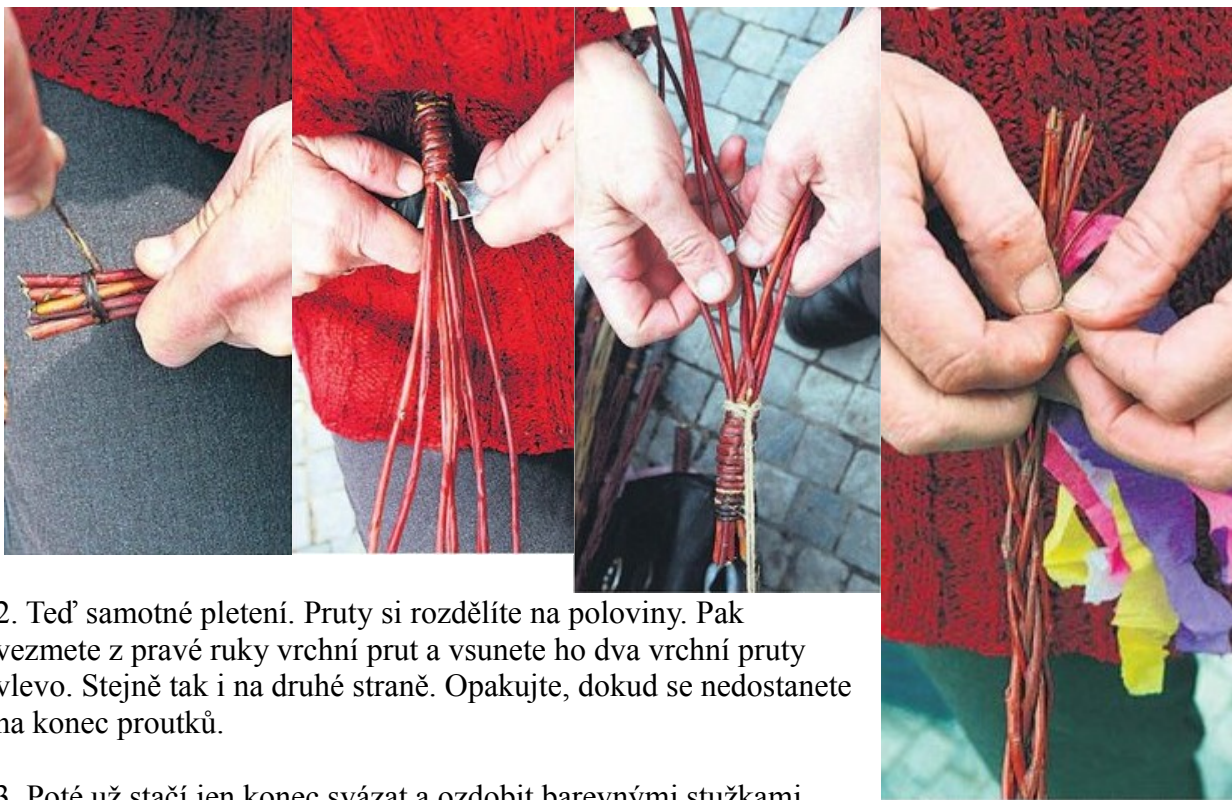
Nůž

Kousek provázku

Barevné stužky

Postup:

1. Vezměte jeden z proutků a na širším konci ho naříznete nožem a podélně rozpůlíte. Poté vezmete jednu půlku a vložíte ji mezi zbylých 8 proutků (na širší straně), pevně je srazíte k sobě a omotáte. Tím vznikne držadlo. Když máte domotáno, tak druhý konec vložíte zase mezi zbylých 8 proutků, nožem je od sebe trochu roztáhnete, pořádně dotáhnete držadlo a poté oříznete přečnívající část.

2. Teď samotné pletení. Pruty si rozdělíte na poloviny. Pak vezmete z pravé ruky vrchní prut a vsunete ho dva vrchní pruty vlevo. Stejně tak i na druhé straně. Opakujte, dokud se nedostanete na konec proutků.

3. Poté už stačí jen konec svázat a ozdobit barevnými stužkami, aby se to děvčatům aspoň trochu líbilo ☺

4. Chtěl bych vám pánové připomenout, že mrskačka neslouží k tomu, abyste něžnému pohlaví zmalovali zadky domodra, ale k tomu, abyste zajistili prokrvení, více energie a plodnost. Takže opatrně!

Tak vám přeji krásné velikonoce a těšíme se na vás s dalším číslem ☺!

VÝZNAMNÁ DATA

březen

- 2. 3. - oslaví **Keto** 12. narozeniny
- 3. 3. - **Marty** sfoukne na dortu 17 svíček
- 5. 3. - 16 let života oslaví **Pet'a**
- 6. 3. - bude **Netopýr** na světě už 17 let
- 7. 3. - se v roce 1850 narodil T. G. Masaryk
- 8. 3. - mají svátek všechny žen - na ten to den připadá MDŽ
- 11. 3. - po celé Evropě se slaví tzv. "Den mozku"
- 21. 3. - začíná oficiálně JARO
 - také se slaví mezinárodní den zdravého spánku
- 28. 3. - před 12-ti lety se narodil **Fox**
 - ve stejný den i rok přišla na svět také **Topi**
 - na toto datum připadá také den učitelů

duben

- 2. 4. - **Michal** se stane oficiálně plnoletým
 - ve stejný den oslaví 18. narozeniny také **Bleška**
- 8. 4. - se **Kjuba** stane jedenáctiletým
- 12. 4. - Jurij Gagarin jako první člověk vzlétl do vesmíru v kosmické lodi Vostok I., let trval 1 hodinu a 48 minut
- 18. 4. - na jediný rok od 20. narozenin se přiblíží **Bagr**
- 19. 4. - bude mít **Mates** dort už s 22 svíčkami
- 22. 4. - slavíme den Země
- 23. 4. - **Nik** dožije 10. rok života a začne další dekádu
- 24. 4. - na tento den připadá mezinárodní den skautů a skautek, slaví se u příležitosti svátku sv. Jiří – patrona skautů a skautek, který byl roku 303 popraven
- 26. 4. - nastala největší jaderná havárie v historii lidstva - v jaderné elektrárně Černobyl se po dvou explozích uvolnil radioaktivní mrak, v důsledku havárie zemřely desetitisíce lidí po celé Evropě
- 30. 4. - bude si moct **Bořek** začít zařizovat občanku

ROZHOVOR

s Jojem

Jojo (Monika Chvilová) je 13-ti letá studentka Cyrilometodějského gymnázia a také jednou ze zakládajících a nejdéle chodících členek nejstarší skutské družiny Kulíšci. Pokud se chcete dozvědět, jaký je její nejsilnější zážitek a nebo třeba jakou poslouchá hudbu, rozhodně si nenechte ujít rozhovor, který Jojo naší redakci v rychlosti poskytla.

Ahoj Jojo!

Ahoj Kytí!

Jakpak se dneska máš?

Docela fajn...

Jak dlouho už vlastně chodíš do skautu?

Nejsem si úplně jistá, ale zhruba 8 let. Teď bych řekla, že chodím devátým rokem.

Jaký je tvůj nejkrásnější zážitek ze skautu?

Asi když jsme dobře zvládli nějaký psychoprogram. Nebo když se nám podaří nějaká hra. Pokud bych měla napsat hodně silný zážitek, tak budu mluvit o letošním táboru jen pro skautky ve Vilémovicích, kdy nám po delší hře řekli, že se ztratila Babu. Že je vážně pohřešovaná. Když nám vedoucí pak ráno Babu přivedli, byla jsem opravdu hodně ráda. Zážitek na jednu stranu hrozný, na druhou skvělejší!

A jsou tyhle zážitky právě tím důvodem proč do skautu chodíš? Nebo proč vlastně chodíš do skautu?

No bez těchto zážitků by to ve skautu nebylo ono, ale hlavním důvodem jsou kámoši. Mám tam Kulíšky, hlavně Piškota a Babu, Marty a mnoho skvělých lidí! A samozřejmě Kytku!

Jaký to vlastně je, když tě vede starší sestra?

Ze začátku jsem se toho docela bála. Někdy je těžký ju brát a respektovat jako vedoucí, ale Marty to zvládá skvěle, takže s tím nemám problém. Alespoň jí můžu ve spoustě věcech pomáhat a už se připravovat, až budu jednou sama vést.

Který z tolika táborů, co si zažila, byl nejlepší?

Všechny byly skvělé. Každý měl svůj plus a mínus. Letošní se mi líbil hlavně proto, že jsme tam byly jen skautky, takže programy byly jen pro náš věk. Ale zase se mi hodně líbil Star Wars tábor, byli jsme zase spojení a bylo nás hodně. Ten byl taky super!

Už dál od skautu. Čemu všemu se věnuješ?

Mým zájmem je zpěv. Mám jednou týdně solovej zpěv. Pak se věnuju cimbálce. Ta mi zabírá hodně času, protože jsme právě dotočili CDčko a máme za sebou výlet do Chorvatska a spoustu soutěží. Jinak ráda sportuju. Takže ufec, přehazka. Dřív toho bylo víc, ale vyřadila jsem dramaťák a sbor. Teď mám víc času na školu a kámoše.

Jakej máš sen? Co bys chtěla zažít, kam se podívat? Koho poznat?

Ráda bych se podívala do Anglie, hlavně do Londýna. To se mi, doufám, jednou splní. Rozhodně bych se chtěla dostat aji někam dál z Evropy.

Až za oceán, jo?

Jasný!:D

Co blondýno; platí, že jsou všechny blondýny pipky? ;)

Né! To jsou kecy v kleci! Je jedno, jestli je holka blondýna nebo bruneta. Když je pipka, tak je pipka!

Co posloucháš za hudbu?

No, je to tak různý. Podle toho, na co mám náladu. Většinou je to Coldplay, One republic, Imagine dragons; takový ty skupiny. Nemám nic proti Katy Perry, Aviciimu, Bastille, Klusákovi, Adele, Green day. Prostě podle nálady!

Co je první věc, co ráno uděláš, když se probudíš?

Vstanu z postele, vyčistím si zuby a převleču se z pyžamka. Nachystám do školy a vyvětrám v pokoji, ustelu postýlku a frčím do školy! Ta část s oblékáním se většinou trochu protáhne, protože po ránu je těžký vymyslet, co na sebe hodím! Ale asi to všichni známe. Hlavně holky!

Na které ruce si stříháš nehty jako první?

Prvně na levé. Páč jsem pravák, je to příjemnější!

A poslední a tradiční otázka - na co se teď v budoucnu nejvíc těšíš?

Tak zrovna zítra jsou rukodělky. Tam se těším docela dost. Momentálně čekám na Velikonoce. Sice trošku dopředu, ale vždycky se najde nějaká ta chvilka pro sebe a kámondy. A už mě láká léto. Zima je super na horách, na lyžování a snowboardování, ale jinak mi už leze doslova krkem!

Však už léto brzo přijde. Děkuju ti moc za rozhovor.

Já taky děkuju!

S Honzou

Honza (Jan Vrubel) je 25 letý student doktorského studia na stavební fakultě VUT. Několikátým rokem je vedoucím nejmladšího oddílu Lynx a nově také na pozici zástupce vedoucího střediska. Kdo byl jeho vzorem, v jakém případě by odletěl na Mars a vlastně obecně co všechno na sebe Honza v jeden únorový večer nad sklenkou dobrého pití prozradil, se můžete dočíst v následujícím rozhovoru.

Ahoj Honzo!

Ahoj Kytko!

První otázka bude tradiční. Jak ses dostal do skautu a jak dlouho už se skautu věnuješ?

Do skautu jsem se dostal přes bratrance Kubu (*pozn. redakce – bratr Ifky*) a je to už dlouho, nějakých 15 let. Ale musel bych asi počítat.

Před pár lety vznikl nový oddíl, Lynx, jehož si oddílovým vedoucím. Jak to bylo a jak je to teď?

Lynx vznikl před 3 a půl lety. Bylo potřeba ve středisku vytvořit další oddíl a já jsem byl vhodný kandidát. Jeden z mnoha...;) Tak jsem se domluvil s některými lidmi, se kterými se mi zdálo, že by to bylo super, a rozhodli jsme se to dělat po svém.

To znamená přesně co?

Některé věci, který se mi nelíbily u jiných, jsme mohli třeba trochu ovlivnit, protože jsme začínali od začátku. Třeba nějaký návrat k tradicím byla jedna z těch věcí, co jsme mohli nějak víc udělat a snažili se o to.

Kromě vedoucího oddílu seš taky zástupcem vedoucího střediska. Jak zvládáš další funkci a co to vlastně obnáší?

No, myslím, že to moc nezvládám. Na středisko se snažím myslet pořád a už několik let, ale...nedělám to moc dobře. Měl bych tu být vždycky, když tu není Ifka. To je asi moje náplň. Vždycky, když je nějaký problém, tak se ptám Ifky, jestli už ho řešila a když ho neřešila, tak je to na mně. Ale většinou ho vyřeší ona.

Další tradiční otázka – čemu se věnuješ kromě skautování?

No, na plný úvazek mě zaměstnává škola, doktorský studium. Věnuju se taky opravě svého bytu a potom florbalu se taky trochu věnuju. Dvakrát týdně trénujeme, hrajeme tu poslední ligu, šestou ligu, ale jsou ještě dvě amatérské ligy pod tím. A snažím se i jinak sportovat, abych nedělal to, co dělám pořád.

Co tě kdy nejvíc vyděsilo?

Děsí mě samozřejmě moje neúspěchy. Ale pamatuju si jeden výlet, kdy jsem se bál o jednoho kluka, kterej vypadal, že umře. Vyrázili jsme úplně mimo cesty do adršpašskejch skal a on někam spadl s strašně ho bolela noha a potom ho táhl Žeryk celou dobu na zádech a vypadal, že taky umře. Chudák. Kvůli mně, protože já vybral trasu.

Kam bys chtěl, kdyby ses mohl přesunout v čase?

No, já bych se vrátil do První republiky asi.

Proč tam?

Protože Česká republika na tom byla dobře. Byli jsme světová velmoc. Byli jsme na tom technologicky dobře, takže bych třeba mohl vymyslet nějakou úžasnou věc.

Co ti nejvíc vadí na lidech?

Když mi na lidech něco vadí, což bývá málokdy ;), tak jsou to vlastně věci, co mi vadí na sobě. Myslím si, že mi dost vadí, když někteří lidi jsou k ostatním netolerantní. Těch věcí je spousta, ale ono většinou záleží na konkrétních lidech.

A jaký dobrý vlastnosti máš ty sám? Jaká je ta nejlepší?

Myslím, že mám pochopení. Ale záleží jak kdy. Člověk nemůže být dokonalý. Snažím se být k ostatním chápavej, ale někdy to prostě tak nejde.

Kdo byl tvým idolem v dětství a proč?

Můj idol nebyl nikdo cizí, ale byli to moji vedoucí ve skautu. Byl to třeba Vůdce (*Jíra*), protože byl v tom, co dělal, dobřej. Neznal jsem nikoho takovýho a měl jsem úctu ke všemu, co dělal. Dokázal si poradit s každým problémem.

Jak bys definoval přítele?

Přátelství znamená znát toho druhýho. Rozdíl mezi přítelem a kamarádem je, že přítel je nejenom člověk, kterýho běžně potkávám, ale člověk, o kterýho se zajímám, kterýho se snažím poznat nebo poznal už dobře a nejen proto, že se s ním musím potkávat.

Kdybys měl možnost letět na Mars ale bez zpátečního lístku, letěl bys?

Hm...:) Asi ne. Možná bych o tom chvilku přemýšlel. Kdybych tam měl všechno, co chci. Ale asi bych neletěl.

Ještě jsou vyžadovány otázky bulvárního zaměření, takže... Honzo, s kým chodíš?

No já teďka bohužel s nikým nechodím. Je to tak, že sem se rozhodl, že bych na to, abych někoho našel, měl vyčlenit víc času. Předtím jsem o tom moc nepřemýšlel a právě jsem neměl ani možnost někoho potkat.

A teď se teda snažíš někoho potkat?

No, jsem svobodný, takže je logické, že asi ano...;)

S kým máš teď ve skautu největší problémy?

Myslím si, že teď nejvíc s tím, že jsou na mě ostatní naštvaní, protože mám spoustu úkolů a ty nezvládám plnit. Takže mám asi největší problémy s celou střediskovou radou...;)

A kdo tě naopak v poslední době nejvíc potěšil?

Potěšila mě strašně Kytka, že se mnou chtěla udělat rozhovor (*pozn. redakce - :D*)....;) Za poslední dobu mě rozhodně potěšil třeba Peťan, který mi je oporou, když potřebuji.

A poslední otázka, opět tradiční. Co tě teď v budoucnu čeká a na co se nejvíc těšíš?

Tak mě v budoucnu čeká, že konečně dokončím opravu bytu. Na to se těším, protože to stálo spoustu úsilí a taky mě v budoucnu čeká tábor, ze kterého mám trošku obavy, ale myslím si, že dopadne dobře.

Je něco, co bys chtěl vzkázat čtenářům KOMpostu?

Já myslím, že stojí za to říct čtenářům, aby dali KOMpostu šanci!

Děkuji za rozhovor...:)

Jo, bylo to super. Moc se mi to líbilo...:)

malé překvapení

FOTO

Vážení čtenáři,

na vaše obrazovky se dostává zcela nová rubrika, kterou v budoucnu budou, doufejme, tvořit převážně vaše příspěvky.

Zde se budete moct každý měsíc pobavit nad fotkami, kde jsou vaši vedoucí nebo kamarádi ještě malí, kde mají to, co jim teď už chybí nebo naopak přebývá, do jakých krkolomných pozic a situací se kdo dostal a při čem všem vás může fotoaparát zachytit.

Posílejte tedy na redakční email (KOMpost.casopis@gmail.com) fotky se zajímavými/zábavnými popisky a ty nejlepší budou vždy vybrány do následujícího čísla. Pro nejlepší fotky jsou opět připraveny nějaké ty ceny. Fotky mohou být z akcí, vaše osobní a nebo schrástěné někde na sociálních sítích. Mohou být z let dávných, nedávných i současných. Zkrátka, jedinou podmínkou je to, že fotka musí nějakým způsobem souviset s některým ze členů našeho střediska.

A teď už první várka...:)

Kevinkovi na této fotce evidentně něco přebývá...:D (2008)

Královnička vesmíru...;) (2007)

"Dneska mám fakt děsný vlasy!"... (2013)

..."Jo, já mám taky děsný vlasy!" aneb Bratři k nerozeznání! (2006)

Malej Bobeček se sportovní rubrikou. Fotka mluví sama za sebe! (2006)

A v neposlední řadě -
některé věci se holt vůbec nemění! (2008)

